

COMUNICAT DE PREMSA DE L'ASSOCIACIÓ FEDERAL DMD

Més enllà de l'hospitalcentrisme, és possible una bona mort

Davant de la multitud d'informacions relacionades amb la gestió de les residències i de la no hospitalització de la gent gran durant la crisi del Covid-19, a Dret a Morir Dignament, considerem oportú fer algunes aportacions a un debat complex en què els matisos són essencials. Lamentem que un dret fonamental de la ciutadania, com és el dret a morir amb dignitat, es vegi enfangat per la crispació política.

Considerem greu el fet que en molts casos no s'hagi realitzat un triatge clínic sinó que, des d'instàncies administratives, s'hagi fet una selecció de pacients atenent a criteris d'edat i deteriorament, sense tenir en compte els seus valors, la seva voluntat i el seu dret a morir amb assistència pal·liativa de qualitat.

Un ingrés a l'UVI no és un dret, sinó una opció que depèn de les expectatives de millora en la supervivència i qualitat de vida de cada persona. **És molt important fugir de l'hospitalcentrisme i evitar l'aferrissament terapèutic**, tractaments molt agressius que són una mala praxi quan només aconsegueixen provocar patiment i allargar l'agonia. L'adequació de l'esforç terapèutic és una bona pràctica i evita els ingressos a l'UVI quan el pronòstic indica que no hi haurà millora ni recuperació. En tot cas, aquesta decisió ha d'estar fonamentada i és important que hi hagi un diàleg entre equip mèdic i pacient per humanitzar aquest tipus de decisions.

És important recordar que **morir bé, morir dignament, no depèn tant d'on sinó de com.** Morir a casa o a la residència pot ser la millor de les opcions si la persona així ho desitja i compta amb una assistència de qualitat.

Allò més indigne del que ha passat a les residències durant la pandèmia és l'abandonament que s'hi ha patit en la fase final de la vida. Per això és important **preparar-se i reforçar la sanitat pública, especialment l'atenció primària**, autèntica garant de l'assistència de les persones grans al domicili i a la residència, amb l'ajuda d'equips de pal·liatius i d'equips sanitaris de residències. L'alternativa a l'hospitalització mai no pot ser l'abandonament. Les polítiques austeritzades i privatitzadores en el model sanitari i residencial han provocat un greu deteriorament que ens ha passat factura com a societat en els darrers anys i, de manera exacerbada, durant la crisi del Covid-19.

Per últim, **continuem instant les institucions a promocionar i difondre el Document de Voluntats Anticipades (DVA)** com eina per enfrontar la mort, que facilita les decisions al final de la vida. Primer, perquè és la millor manera de garantir que es compleix la voluntat de la persona afectada i, segon, pel consol que suposa per als éssers estimats saber que ha estat així.

La mort és inevitable, però **la bona mort és un dret que hauria de ser irrenunciable.**

